

man overhovedet billigede den Organisation af Examenskontrollen ved de lærde Skoler, som den høitærede Minister i Nar har bragt tilveie. Det var for at opnaa dette Niemed, at man stillede Forslag om en saadan mindre Nedsættelse af Bevillingen. Saa vidt jeg erindrer, blev dette Punkt ikke Gjenstand for nogen mere indgaaende Debat, men, som sagt, Forslaget blev ikke stillet for at opnaa Besparelse paa denne Konto. Ikke desto mindre kan jeg paa ingen Maade give den høitærede Minister Ret i, at naar vi ere blevne enige om at sætte denne Konto til 2,500 Kr., eller som der nu staaar til 4,100 Kr., saa vel for det kommende Finantsaar som for indeværende Finantsaar, dette da skulde være Noget, som den høitærede Minister uden Videre kunde fravige.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Efter den Forklaring, som jeg nu har faaet, har jeg ingen Betænkeligheder ved Undringsforslagets Vedtagelse; men jeg kan dog ikke lade passere uden Møjsigelse, hvad den erede Formand for Finantsudvalget nylig udtalte om denne Konto, nemlig, at denne Bevilling skulde være bindende paa samme Maade som enhver anden Bevilling, f. Ex. som en Bevilling til Lønninger paa Finantsloven. Dette er den i Følge Sagens Natur ikke, men deraf maa ikke sluttet, at Bevillingen er betyningløs. Devom kan der ikke være Tale; men denne Bevilling maa fra Administrationens Side benyttes paa samme Maade og under samme Bilskaar som Bevillinger af lignende Bessaffenhed. Er der altsaa kommen en Overstridelse tilstede, saa maa der gjøres Rede for, hvilke Omstændigheder der kan have foranlediget den, og Sagen maa da overveies af Statsrevisionen og senere af Rigsdagen. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere ved dette Spørgsmaal.

Bøffen: Jeg vil kun sige, at det gjælder om denne Konto som om enhver anden Konto paa Finantsloven, at den kan blive overskreden, men da vil det ske paa Ministerens eget Ansvar, altsaa under den Forudsætning, at der kan tilveiebringes fornøden Bevilling.

Bille: I det jeg forudsætter, at Betænkningens Post 21, skjøndt den ikke har givet Anledning til noget Undringsforslag, dog foreligger til Behandling under dette Afsnit, skal jeg tillade mig en Bemærkning angaaende, hvad der under denne Post er blevet anført med Hensyn til nogle Reparationer, som have fundet Sted paa Theatret. Der er givet den Oplysning i Lovforslagets Motiver, og denne er til Dels gjentaget her i Betænkningen, at disse Reparationer, som ere skete for at forhindre Balustrader, Altaner, Gesimser og

deslige fra at lade Fugtigheden trænge ind i Bygningen, at disse Arbeider, — siger jeg — ere udførte under Tilsyn af den for Theatret nornerede Bygningsinspektør, Statsraad Hansen. Jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke er mindre rigtigt, at Arbeider af den Art ere blevne udførte, uden at man derom tillige har forhandlet med de Arkitekter, der have ledet selve Bygningens Opførelse. Jeg tror ikke, at det er ganske heldigt, at man har forbigaet dem ved denne Leilighed. Det er ikke til at undres over, at en ny Bygning, som denne, især naar den udsættes for saa eiendommelige Naturforhold, som de vare, til hvilke der henvises i Anmærkningerne, kan vise sig noget utilfredsstillende netop i Retning af Fugtighed. Alt, hvad der gjøres for at tilveiebringe Skjønhed i arkitektonisk Henseende, — Gesimser, Altaner, Balustrader, Loggiaer o. s. v. — er jo under vort mindre blide Klima altid stærkt udsat for at føre Fugtighed, Regn og Sne ind i Bygningen, og det er nødvendigt, naar Bygningen har staaet en Tid, at foretage Eftersyn af saadanne Mangler, som efterhaanden have viist sig; men jeg tror ikke, det er rigtigt, naar saadanne Eftersyn foretages, at lade dem ske uden en Gang at forhandle med dem, der have opført Bygningen og altsaa have den bedste Sagkundskab om, hvorledes det Hele har været indrettet fra Begyndelsen af, og derfor kunne tilraade saadanne Foranstaltninger, som vare i bedst Harmoni med, hvad der oprindelig er tilsigtet. Da det ikke er usandsynligt, at der vil fremkomme forskjellige nye Arbeider af lignende Art, skal jeg henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa dette Punkt, fordi jeg tror, at det vil være til alle Parters og ikke mindst til Theaterbygningens og Statskassens Lavn, om man tog de Kræfter i Beslag, som det er naturligt at anvende dertil, og hos hvilke der kan ventes den største Kjendskab til Detaillen. — Jeg skal benytte Leiligheden til at takke den høitærede Minister for en Foranstaltning, som jeg antager, man kan tilskrive ham Væren for, nemlig Afkaffelsen af den høist mærkværdige vespasianiske Afgift, som eksisterede tidligere i det kongelige Theater. Jeg tror, at det var et temmelig enestaaende Forhold i hele Verden, at der krævedes en saadan Afgift af 5 Ore, som maatte erlægges paa visse Steder i det kongelige Theater, og jeg paaskønner det Fremskridt, man har gjort ved at afflasse den. Jeg kunde ønske, at den høitærede Minister med lige saa stor Energi vilde kaste sig over det Vespasianiske uden for Bygningen, og at, efter at saa lang Tid er hengaaet, uden det er lykkedes med det Gode at faae tilveiebragt en Foranstaltning, som ganske viist er nødvendig for at beskytte og forskaaene den nye, smukke Bygning for modbydelig Besudling — jeg kunde ønske, siger jeg, at den høitærede Minister ved et lignende fort Magtsprog vilde sørge for at tilveiebringe udenfor